

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014475
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014475.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému Z. H., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom obec E., okres S., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), odsek 3 písm. b) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 11. júla 2019 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. mája 2019 pod sp. zn. 1Pp/117/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu. Podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného Z. H. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietajú, pretože nie je dôvodný.

odôvodnenie:

Odsúdený Z. H., nar. XX.XX.XXXX vykonáva kontinuálne celkovo štyri tresty odňatia slobody, a to vo výmere 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok pod sp. zn. 0T/27/2017 zo dňa 24.07.2017, za spáchaný pokus trestného činu prečinu krádeže podľa § 14 odsek 1 k § 212 odsek 1 Tr. zákona, ďalej zvyšok nevykonaného trestu 4 (štyri) mesiace a 7 (sedem) dní, z pôvodne mu uloženého trestu odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo zo dňa 16.01.2015 pod sp. zn. 6T/149/2014, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za spáchaný trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), odsek 3 písm. b) Tr. zákona, ďalej zvyšok nevykonaného trestu 3 (tri) mesiace z pôvodne mu uloženého trestu odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 14.04.2016 pod sp. zn. 3T/67/2015, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za spáchaný trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona a napokon aj trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 09. októbra 2018 pod sp. zn. 28T/80/2018, za spáchaný trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b) Tr. zákona. Na výkon prvého nariadeného trestu odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 08.11.2018 a odsúdený má ukončiť posledný výkon trestu odňatia slobody dňom 15.05.2020. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený mu plynie odo dňa 15.05.2019. Trest odňatia slobody odsúdený vykonáva aktuálne v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín.

Dňa 14.05.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Z. H. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom odôvodňoval naplnenie všetkých troch zákonných podmienok tak, ako tieto vyplývajú z ustanovenia § 66 odsek 1 Tr. zákona pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený. Poukazoval na svoje odsúdenia, v ktorých aktuálne vykonáva trest odňatia slobody a aj na to, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude eskortovaný na výkon trestu

odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov do Českej republiky. Uviedol, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody sa správa vzorne, v budúcnosti už nemieni páchať trestnú činnosť a chce už iba viesť riadny život. Trestnú činnosť, ktorej sa dopustil, úprimne ľutuje.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2019 v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, po vylúčení odsúdeného a vykonaní ďalších potrebných dôkazov rozhodol uznesením toho istého dňa pod sp. zn. 1Pp/117/2019 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku odsúdeného Z. H., nar. XX.XX.XXXX podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu vyššie citovanými rozhodnutiami súdov. Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona súd určil odsúdenému skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, spolu s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, za súčasného uloženia povinnosti odsúdenému podľa 51 odsek 4 písm. j) Tr. zákona spočívajúcej v príkaze, aby v určenej skúšobnej dobe sa zamestnal alebo sa preukázateľne uchádzal o zamestnanie ako i obmedzenia podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona, spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas určenej skúšobnej doby.

Vyššie citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol sťažnosťou prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí okresného súdu. V písomnom odôvodnení sťažnosti prokurátorka poukázala na hodnotenie odsúdeného z výkonu trestu, z ktorého vyplýva záver, že jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá, so stredným rizikom sociálneho zlyhania, keď rizikovými faktormi sú u neho slabá finančná situácia, absencia trvalého bydliska, nezamestnanosť do nástupu výkonu trestu, častejšia konzumácia alkoholu a opakovane páchaná trestná činnosť, čím u odsúdeného sú iba čiastočne splnené podmienky pre jeho podmienične prepustenie. Podľa názoru prokurátorky okresný súd nedostatočne vyhodnotil u odsúdeného existujúce rizikové faktory, najmä jeho trestnú minulosť, keď bol celkovo 20-krát súdne trestaný, predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť, ktorej sa sústavne dopúšťal, počnúc rokom 2013 až 2017, a to nielen na území Slovenskej republiky, ale aj v Českej republike. Opakovane ukladané nepodmieničné tresty nemali na odsúdeného doposiaľ požadovaný účinok a od trestnej činnosti ho neodradilo ani to, že bol podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 6Pp/354/2016 zo dňa 14.11.2016, keď sa v určenej skúšobnej dobe jedného roka neosvedčil). Uvedené skutočnosti a doposiaľ vykonaná dĺžka trestov odňatia slobody odsúdeným nemôžu viesť k dôvodnému záveru o tom, že odsúdený bude po ďalšom podmieničnom prepustení z výkonu trestu viesť už iba riadny život a nebol by tým naplnený ani účel trestu u neho. Preto prokurátorka navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil v celom rozsahu napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín a aby sám návrh odsúdeného v zmysle § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. poriadku na podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Krajský súd na podklade včas podanej sťažnosti prokurátora (v neprospech odsúdeného) preskúmal podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že okresný súd síce postupoval procesne správne, t. j. v súlade s Trestným poriadkom, ale po vykonaní potrebných dôkazov okresný súd dospel k nesprávnym záverom o kumulatívnom naplnení všetkých troch zákonných podmienok pre to, aby mohol byť odsúdený Z. H. podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona podmieničuje podmienične prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 odsek 2 Tr. zákona súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V prvom rade krajský súd uvádza, že formálne podmienky k tomu, aby mohol byť odsúdený podmienične prepustený boli splnené, pričom príslušnú časť trestu, ktorú musel odsúdený vykonať, aby splnil prvú formálnu zákonnú podmienku a mohol by byť eventuálne podmienične prepustený odsúdený vykonal tak, ako i správne skonštatoval okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, t. j. dňom 15. mája 2018 (po 1/2 vykonaných a uložených a postupne nariadených trestov odňatia slobody s tým, že zvyšky dvoch nevykonaných trestov odňatia slobody, z ktorých zo zákona podmienične prepustený byť nemôže, odsúdený vykonal v celom rozsahu).

Pokiaľ ide o ďalšiu (druhú) zákonnú podmienku, týkajúcu sa adekvátneho polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, v tomto smere krajský súd sa so záverom okresného súdu už ale stotožniť nemohol. Odsúdený tak, ako je hodnotený ústavom na výkon trestu odňatia slobody počas doterajšieho výkonu trestu a ako aj podrobne na to okresný súd v napadnutom uznesení poukázal, síce nie je hodnotený vo viacerých smeroch negatívne, avšak krajský súd nemohol opomenúť tú skutočnosť, že odsúdenému sa nedarí plniť stanovený program zaobchádzania v celom rozsahu. Odsúdený síce doposiaľ nebol ani raz disciplinárne potrestaný, na druhej strane aj s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku vykonaného trestu nie je participácia odsúdeného na plnení stanoveného programu zaobchádzania výraznejšie aktívnejšia, čo je v prípade odsúdeného, ktorý je vo výkone trestu opakovane niekoľkokrát za sebou nevyhnutné a uvedené preto odôvodňuje záver hodnotenia odsúdeného z ústavu na výkon trestu, z ktorého vyplýva, že odsúdený plní doposiaľ druhú zákonnú podmienku pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený iba v čiastočnej miere, teda v miere nedostatočnej pre jednoznačný záver o adekvátnom stupni polepšenia sa u odsúdeného.

Krajský súd starostlivo posudzujúc všetky okolnosti prípadu, osobu odsúdeného a jeho chovanie vo výkone trestu, stav prevýchovy, zvažoval, či na základe existujúcich viacerých rizík u odsúdeného - predchádzajúce jeho viaceré odsúdenia za spáchanie rôznej trestnej činnosti, dlhodobá nezamestnanosť pred výkonom trestu odňatia slobody, finančné problémy, nestále bydlisko a problémy s požívaním alkoholických nápojov, možno odmietnuť predpoklad očakávania vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení. Riziko recidívy sa nedá vylúčiť nikdy, avšak je nutné posúdiť jeho mieru vzhľadom na ďalšie okolnosti prípadu, najmä na skutočnosť, že odsúdený iba krátko potom, čo bol ostatný raz podmiennečne prepustený, navyše s určenou, zo zákona najmenšou dĺžkou skúšobnej doby, sa opätovne dopustil trestnej činnosti. V posudzovanom prípade krajský súd, na rozdiel od záverov okresného súdu v napadnutom uznesení dospel k tomu, že riziko opätovného spáchania trestnej činnosti po podmiennečnom prepustení u odsúdeného nie je v takej miere, že existuje dostatočná záruka, že odsúdený opätovne nezlyhá. V minulosti sa totiž, ako na to správne poukázala prokurátorka v dôvodoch sťažnosti, dopustil opakovane trestnej činnosti (celkovo až 20-krát!) a ani skutočnosť, že mu bola daná šanca už dvakrát podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody dokázať, že je schopný viesť už iba riadny život, odsúdený reagoval tak, že sa trestnej činnosti dopustil opätovne. Z uvedeného je zřejmé, že odsúdený tak nemôže spĺňať dôsledne i tretiu zákonnú podmienku, aby mu mohol opätovne dať súd, v poradí už tretiu šancu v podobe opätovného podmiennečného prepustenia, keď ani okresným súdom obligatórne určená (inak neprimerane krátka) skúšobná doba spolu s uložením probačného dohľadu nad odsúdeným a s uložením špecifikovaného obmedzenia a povinnosti v napadnutom uznesení, krajský súd považuje za nedostatočné rozhodnutie pre to, aby mohol odsúdený pokračovať v naplnení účelu trestu, až do jeho zavŕšenia, v iných podmienkach, než v podmienkach bezprostredného výkonu trestu.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku napadnuté uznesenie zrušil a na podklade relevantne a zákonným spôsobom vykonaných dôkazov pred okresným súdom sám rozhodol tak, že návrh odsúdeného Z. H. na podmiennečné prepustenie z výkonu predmetného trestu odňatia slobody, ako nedôvodný, podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.